

Herlev
26. juni 2012

Til

Medlem af Folketinget og Forsvarsudvalget - Lene Espersen

Emne: **Anerkendelse af international tjeneste med tilbagevirkende kraft.**

Ref:

- a.) Cirkulære om tildeling af Forsvarets Medalje for International Tjeneste CIR1H nr 9078 af 04/01/2010
- b.) Bekendtgørelse af forvaltningsloven, fra Den Personaleadministrative Vejledning. LBK nr 1365 af 07/12/2007 – PAV kapitel 9.

Så lykkedes det endelig for Danmark og det Danske Forsvar at få opdateret medaljer for anerkendelse af indsats både i forhold til den ekstraordinære indsats – og indsatsen i vores internationale engagementer.

Det har været et år, hvor tidligere udsendte især de psykisk sårede veteraner modtog anerkendelse af psykiske skader og dermed fik medaljen for såret i kamp. Flot, rigtigt og ærefuldt at få samlet op på dette.

Nu står vi så ved en skillelinje – da Forsvaret, på vegne af Hendes Majestæt Dronningen, indstiftede en ny anerkendelse som Forsvarsministeriet og Forsvarskommandoen skulle sikre udmøntelsen af. En medalje for Anerkendelse af International Tjeneste, ref. a., som nu kunne tildeles efter bekendtgørelsens ikrafttræden i 2010.

Som mange andre undre jeg mig nu over, at man ikke også her tager og håndterer sagen i henhold til forvaltningsloven, ref. b. og lader alle der har gjort international tjeneste få mulighed for at få denne anerkendelse – fremfor at lade det forvaltningstekniske styre.

”Vi har taget en forvaltningsmæssig beslutning” lyder det fra Forsvarskommandoen, når man kontakter dem - medaljen og anerkendelsen kan ikke tildeles dem der har været udsendt før det bekendtgørelsen foreskriver. Det er den forklaring man skal give nuværende ansatte og veteraner som principielt har været i krig mod samme fjender, været udsendt for Danmark på samme grundlag – som står overfor kollegaer, der har været udsendt et hold senere og modtager en anerkendelse og medalje mere.

Jeg kunne forstå argumentet, såfremt anerkendelsen og medaljen var indført ved Danmarks forøgede internationale engagement i Balkan i 1992 eller ved Krigene i Irak eller Afghanistan – således, at der var en klar markering af den nye anerkendelse i forhold til indsatsen. At der var en engagementsmæssig skillelinje – eller på anden måde et skifte i vores internationale operationer – men det er der jo ikke.

Her er det alene et nyt sæt - længe ventede og meget ønskede anerkendelser fra forsvaret og nuværende personels og veteranernes side – som nu beskæmmes af at man har sat en

forvaltningsmæssig procedure og grænse på anerkendelserne, som gør at mange retteligt føler sig sat i en bås af og dermed mindre anerkendt end andre – var det formålet og målet.

Formålet og målet var og er vel at anerkende de ansatte og tidligere, der i en eller anden grad for de danske væbnede styrker havde deltaget i International Tjeneste.

På samme måde – som et af De ældste danske fortjensttegn – for lang tjeneste – så blev man jo ikke nægtet tildeing, blot fordi man havde være 26 år på arbejdspladsen da det blev indstiftet???

Man har jo også for disse fortjenestetegn ændret opgørelsen af tiden der skal medtælle flere gange, ligesom man har ændret pasus fra uafbrudt tjeneste til akkumuleret tjeneste.

De generelle retningslinier for Forvaltningsloven, Offentlighedsloven og de almindelige forvaltningsretslige grundprincipper – lighedsgrundsætningen - , ref. b., foreskriver jo også at der hverken må forekomme direkte eller inddirekte forskelsbehandling.

Forsvaret som helhed herunder Forsvarsministeriet og Forsvarskommandoen – oplever vel at det er omkostningenstungt, at skulle håndtere både det administrative ved disse personelsager, indkøb af medaljer og diplomer – samt forestå ceremonier ved denne yderligere anerkendelse.

Ved skønsmæssige afgørelser må der ikke opstilles regler, der udelukker skønnet. Det er således ikke tilladt udelukkende at lægge vægt på ét kriterium med den konsekvens, at andre saglige kriterier udelukkes.

Der må ikke tages uvedkommende hensyn eller inddrages usaglige kriterier, når der skal træffes en afgørelse, hvilket tildeling af anerkendelser og medaljer er i min forståelse – og tidsafgrænsningen her er absolut uforståelig.

I ombudsmandspraksis er der fastslået en række principper for god offentlig forvaltningsskik. Ombudsmanden har endvidere peget på det ønskelige i, at offentlige myndigheder fører en hensynsfuld personalepolitik.

Myndigheden bør således i forbindelse med behandlingen af personalesager sikre, at der tages behørigt hensyn til andre tidligere udsendte, lignende sager og inddrage dette i tildelingen af anerkendelser.

Det kan jo gøres efter en ansøgning, således at Forsvaret kun skal behandle de sager, hvor personellet og veteranerne reelt ønsker denne anerkendelse.

Derfor denne kraftige anbefaling til alle der modtager dette brev, om at hjælpe til med at sikre, at denne anerkendelse kan tilkomme alle, der har udført en for landet eller forsvaret værdig indsats der kan anerkendes ved Forsvarets Medalje for International Tjeneste uanset hvornår tjenesten er udført.

Lars H. Madsen
Veteran (ISAF 2005, UNTSO 2006/2007)
Hattekæret 20
26241266
2730 Herlev.